

Kurjer Czesłochowski

DZIENNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNO LITERACKI

PRENUMERATA WYNOŚI

z odbieraniem w Administracji miesięcznie 110 mk., z odnoszeniem 120 mk.
z przesyłką pocztową 120 mk.

Adres Redakcji i Administracji: CZĘSTOCHOWA UL. N. P. MARJI 41.
Telegraficznie KURJER—CZĘSTOCHOWA Telefon Nr. 4.

CENY OGŁOSZEŃ

Pierwsza strona za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce 15 marek
druga i trzecia 12 mk, czwarta 10 mk, za wiersz nonparelowy
Ogłoszenia w tekście przed kroniką i pod telegramami 12 mk., za wiersz
Nekrologi mk. 12, za wiersz. Drobne ogłoszenia, po mk. 2 za wyraz.

Redakcja i Administracja otwarta codziennie od godz. 9 rano do 7 wiecz.

Nadesłanych rękopisów, z wyjątkiem zastrzeżonych, Redakcja nie zwraca.

Na zasadzie uchwał Zjazdu Związku Prasy Prowincjonalnej, **wszystkie komunikaty instytucji prywatnych i społecznych podlegają opłacie**

ZAWIADOMIENIE.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że zapisy na akcje Polsko Amerykańskiego Syndykatu Odbudowy Przemysłu Krajowego przyjmują i wszelkich informacji udzielają na miejscu upoważnieni z ramienia Syndykatu zamieszkali w Częstochowie p.p: Władysław Berg Dąbrowskiego № 9, Włodzimierz Klepaciński 2 A'leja 30, Jan Serednicki Dąbrowskiego 3, Stefan Jarzębiński Garncarska № 8, Stefan Godlewski Szkolna № 9, Inż. Wenancjusz Kukliński Piłsudskiego № 9, A. W. Lewandowski przedstawiciel Pol. Amer. Syn. Od. Przemysłu Krajowego.

Decyzja w sprawie Śląska odłożona.

Projekt angielski.—Kompromis włoski.—Stanowisko Francji.

PARYŻ. Wbrew urzędowemu optymizmowi i deklamacjom o osłabieniu napięcia, korespondent „Eclair” i innych dzienników francuskich ze Śląska donoszą, że walki trwają dalej, sojusznicy powinni więc doprowadzić do spokoju zanim powesną decyzję.

Tymczasem Londyn pod pretekstem zaprowadzenia porządku usiłuje stworzyć na Śląsku sytuację sztucznie niekorzystną.

W nocie nadesłanej do Paryża angielskie ministerjum spraw zagranicznych na podstawie raportu Persivala i Marins wysuwa znów propozycję ucywilizowaną już dnia 9 go maja konferencji ambasadorów i odrzuconą przez nią.

Według tej propozycji Kluczbork, Oleśno, Opole, Lubliniec, Głogówek, Koźle, Gliwice i Raciborz mają być oddane zaraz Niemcom, Rybnik i Pszczyna Polakom. Wojska sprzymierzone, do których przyłączy się nie 4, lecz 6 batalionów angielskich, będą skoncentrowane w okolicy Bytom, Katowic, Królewska Huta, Gliwice, Zabrze, Torzek. Wielkie Strzelce i Tarnowskie Góry.

O co do tego okupowanego obszaru, eksperci sojusznicy zbadają sytuację i przygotują projekt podziału, lub też ustanowienia rządów międzynarodowych.

Otrzymał projekt kompromisowy hr.

Sforza, proponujący granicę w ten sposób, że zaledwie 45 proc. głosujących za Polską zostanie obywatelami polskimi.

Dla obwodu przemysłowego hr. Sforza proponuje zarząd podobny do istniejącego w zagłębiu Saary.

Rząd francuski dał w Londynie i Rzymie do poznania, że traktat zabrania dzielenia Śląska w dwóch różnych epokach. Rada Najwyższa powinna powziąć decyzję całkowitą i ostateczną. Wobec jednak wypadków, Rada Najwyższa nie będzie miała warunków dostatecznego spokoju, koniecznego do wydania sądu, wobec tego Francja proponuje, żeby komisja doradczą prawniczo-techniczną przygotowała projekt rozwiązania, który później Rada Najwyższa przedyskutuje.

Rząd francuski nie będzie przeciwny ustanowieniu kontroli międzynarodowej w obwodzie przemysłowym, lecz administracyjnie Śląsk musi być podzielony między Polskę i Niemcy, stosownie do wymagań traktatu.

W Paryżu przypuszczają, że Londyn przyjmie propozycję francuską. Jeżeli więc Rada Najwyższa zbierze się w przyszłym tygodniu w Boulogne, że nie powożnie żadnej decyzji, lecz ustanowi prawdopodobnie metodę postępowania. Decyzja ostateczna zapadnie za kilka tygodni.

Fala antysemityzmu we Francji.

Znany korespondent prasy warszawskiej, p. Henryk Korab-Kucharski pisze do „Rzeczypospolitej” z Paryża:

Nie piszę tego z jakąś szczególną radością. Osobiście bowiem nie jestem ani anty ani filo-semitą. A nawet, kto wie, czy w głębi duszy nie mam pewne uzna nie dla tej rasy, której przedstawiciele przyjeżdżając np. do Paryża przesiadają jak gąbka kulturą tego miasta i z malpiałą złośliwością wdrapują się na maszt cywilizacji, wtedy gdy Polak autentycznie stojąc na dole i spoglądając na tę akrobaticzną po dziesięciu latach pobytu nie potrafi odróżnić Burgunda od Bordeaux.

Zatem, gdy już nożyłem to zastrzeżenie proszę mi wierzyć, że konstatuję poprostu fakt.

Stwierdzić muszę, że od czasu sprawy Dreyfusa nie było we Francji podobnego wybuchu antysemityzmu. Przez 15 lat uważano tyków za quantité négligeable czy

li element godny lekceważenia. Napaści Drummonda w „Libre Parole”, a po śmierci tego profesjonalnego antysemity dalszą kampanję założonego przezeń dziennika traktowano jak jakieś krotokwilne dziwactwo.

Żyd był dla Francuza, a zwłaszcza dla paryżanina tylko pretekstem do żużytych zresztą zwrotów i anegdot. A że polowa kabaretowych śpiewaków w Paryżu ród swój wywodzi z Izraela, więc piosenki bons mots żydowskie w ich interpretacji nabierały specjalnie zabawnego charakteru.

Gdy taki Jules Moy z nosem zaiste orlim, łysą głową i wielkimi odstawkami uszami wypowiadał z jakimś nalewkowskim akcentem: je vais vous raconter une histoire juive, — cała sala już po tych pierwszych słowach śmiała się do rozpuku.

W roku 1914 antysemityzm był czemś

równie niemożliwym, jak noszenie karakulowego futra, posiadanie pudła lub chwaleń Maeterlincka jako modernistę. I na raz się to zmieniło. Dziś — bądźmy ścisli — od dziesięciu dni wszędzie się słyszy to wyrażenie lapidarne:

„J'ai horreur des juifs”!

Artykuł Maurasa o roli żydów podczas wielkiej wojny miał takie powodzenie, że „Action Française” po raz pierwszy od czasu założenia tego pisma musiała powtórnie numer swój drukować i monarchistyczny ten dziennik zdobył przy tej okazji kilka tysięcy nowych abonentów.

Przyczyną tego tak jaskrawego zwrotu jest przeświadczenie, że żydzi wywarli decydujący wpływ na Lloyd George'a i przyczynili się w ten sposób do zawarcia złego traktatu pokojowego. Do wniosku tego doszły jednogłośnie wszystkie niemal pisma francuskie po ostatniej mowie premiera angielskiego o Polycie i Górnym Śląsku. Z właściwą sobie krąćnością

francuska opinia publiczna — a gdy mówię opinia myślę zarówno o proletariacie jak o burżuazji, a również o sferach parlamentarnych — widzi winę żydów we wszystkich powojennych nieszczęściach europejskich.

W pismach takich nawet jak np. „Matin”, które nigdy tego rodzaju polemiki nie uprawiało podnosi się uroczyste wypowiedziane zdanie, że Europa stoi wobec niemiecko-żydowskiego sojuszu, którego pierwszą ofiarą ma paść Polska, a druga Francja.

Zaczynają ludzie świecić wierzgę, że jeżeli frank spada, jeżeli Anglia wylamuje się z sojuszu, jeżeli pangermański mają pieniądze na stworzenie tajnej armii, jeżeli bolszewicy i Anglicy zawierają umowę, to dzieje się to dzięki wszechmożnej interwencji żydowskiej.

To żydzi! — to stają się obecnie we Francji uniwersalną na wszystko odpowiedzialnością.

O Górny Śląsk.

Powstańcy do żołnierzy niemieckich.

Żołnierze i robotnicy powstańcy wystosowali do żołnierzy niemieckich odezwę, w której między innymi oświadczają: „Nie walczymy z narodem niemieckim, lecz zdobywamy sobie wolność polityczną i społeczną, a przez to także wolność waszą. Militarizm pruski potrzebuje przemysłu śląskiego dla ponownego zagarnięcia władzy w Niemczech. Dalsze walki są daremne, ponieważ Ententa i tak odda okrąg przemysłowy Polsce, plebisycy bowiem wykazał tam większość polską. Nie zezwolimy nigdy na to aby Stoastruppler, który nam chce zabrać wolność, pracował razem z nami. Jeżeli walczycie przeciw nam, to popieracie sprawę kapitalistów. Zapewniamy was, że nie posuniemy się dalej, o ile wy nas nie zaatakujecie. Sprowadzono was ze wszystkich stron Niemiec i okłamano, że sprawa G. Śląska jest sprawą narodu niemieckiego. Nie, żołnierze niemieccy, to jest tylko walka ludności polskiej na G. Śląsku z uciskiem kapitalizmu niemieckiego.

Zawieszenie broni zawarte.

W dniu 28 maja o godz. 1 w południe, za pośrednictwem Komisji Międzysojuszniczej nastąpiło podpisanie zawieszenia broni między Naczelnym Dowództwem powstańców a Niemcami.

Prowizoryczny zarząd terytorium plebisycyjnego.

Konferencja Ambasadorów pod przewodnictwem Cambona zapoznała się z treścią różnych depech nadesłanych do Opola pod adresem rządów sprzymierzonych. Konferencja ustaliła pewną ilość pytań, które mają być postawione Komisji Międzysojuszniczej, jako wynik propozycji przedstawionych przez Komisję.

Między innymi Konferencja zajmowała się projektem łącznym delegata włoskiego i angielskiego w Opolu w sprawie prowizorycznego zarządzenia przez Polaków i Niemców częściami terytorium plebisycyjnego, na których jedna ze stron uzyskała wybitną większość.

Urzędowe odparcie napaści.

Wobec wiadomości, podanych przez niektóre dzienniki warszawskie przed kilku dniami, a świeżo powtórzonych, jakoby przeciw podsekretarzowi stanu p. Dąbrowskiemu wytoczono śledztwo dyscyplinarne z powodu wyjazdu na G. Śląsk M. S. Z. stwierdza, że wiadomość ta jest nieprawdziwa. Wyjazd p. Dąbrowskiego miał charakter ściśle prywatny.

Niemcy przeciwko Francuzom.

Wezoraj na ulicach miasta rozdawano dzienniki niemieckie, dołączając do nich list otwarty do komendanta miasta francuskiego pułk. Ardisona. Autor listu zarzuca pułkownikowi tolerowanie wybrków ze strony „uzbrojonych bandytów”.

Między innymi zarzutami wymienia on że 1) uzbrojeni powstańcy przeciągali jakoby przez ul. Fryderyka aż do pl. Fryderyka, witając się uprzejmie z Francuzami; 2) oddziały powstańcze miały konfiskować rowery i strzelać na postrach w mieście, nie wywołując żadnych represji ze strony wojsk francuskich.

Co mówią w Berlinie?

Według wiadomości, jakie tu nadeszły rząd angielski ponowił swą propozycję podziału G. Śląska na trzy części: polską, niemiecką i trzecią — zneutralizowaną. Tem niemniej jednak angielskie i włoskie poselstwa w Paryżu zaprzeczyły kategorycznie wiadomościom, podanym przez prasę, o angielskim i włoskim projekcie podziału ziem G. Śląska. Przedstawiając

punkt widzenia francuskiej opinii „Echo de Paris” wypowiada się gorąco za niepodzielnością przemysłowych części terenów plebisytowych.

Rozbrojenie i internowanie oddziału niemieckiego.

Poselstwo Rzeczypospolitej Czeskosłowackiej w Warszawie komunikuje, iż przy starciu powstańców polskich z Niemcami pod Annebergiem na G. Śląsku, oddział niemiecki w sile 100 żołnierzy i 4 oficerów przekroczył granicę czesko-słowacką w okolicy Kopytowa; oddział ten został przez czesko-słowackie straże rozbrojony i internowany.

Wiadomości polityczne.

Misja sowiecka w Rzymie.

W misji sowieckiej przyznano imunitet prowizoryczny na przeciąg dwóch miesięcy. Imunitet ustaje automatycznie, jeżeli w ciągu tego czasu nie zostanie podpisany traktat handlowy. W razie podpisania traktatu imunitet przedłuża się automatycznie.

Prowokacje niemieckie w Oliwie.

„Gazeta Gdańska” donosi: W dniu Bożego Ciała odbyła się w Oliwie uroczysta procesja, którą hakatyści gdańscy wykorzystali do swych celów agitacyjnych. Wystąpili oni ze sztandarami o dawnych barwach państwa; w procesji wziął też udział generał pruski w pełnym mundurze. Równocześnie gazety niemieckie atakują gwałtownie ludność polską Gdańska za urządzenie procesji Bożego Ciała na przedmieściu Szydlice, twierdząc, że Polacy chcieli w ten sposób nadać przedmieściu polski charakter.

Strajk w Zagłębiu naftowym.

W wielu punktach zasadniczej natury doszło między pracodawcami a robotnikami do porozumienia.

Korespondent „Gazety Wieczornej” miś wywiad z prezesem Widomskim, który na zapytanie, jakie straty poniesiono przez obecny strajk naftowy, odpowiedział: „Straty z powodu strajku są olbrzymie. Gdyby liczono 200 wagonów ropy, to szkody wyniosłyby minimalne 30 milionów dziennie straty zaś w przemyśle rafineryjnym; wynoszą wraz z stratami poprzednio wylieczonymi 50 milionów dziennie.

Czas odnowić prenumeratę

Nienasyceni.

Częstochowa, dn. 30-5-21.

Ster Rządu Polskiego spoczywa w rękach chłopów z krwi i kości. Sejm nasz w składzie swym liczy przeważającą większość włościan, słowem najliczniejszej warstwie narodu krzywdy bynajmniej się nie dzieje.

Zagwarantowany ludowi polskiemu konstytucją z dnia 17 marca ustrój jest najdemokratyczniejszy pod słońcem. Wszystko to, o co gdzieindziej, w państwach na znacznie wyższych stopniach kultury stojących, prowadzone są do piero walki, u nas otrzymaliśmy w najszerszym bez jakiegokolwiek walki. Słowem jesteśmy państwem postępu, który u nas objawia się w szalonym wprost pedzie ku reformom najbardziej demokratycznym. Inna rzecz, iż chęć zadowolenia w czasie możliwie najkrótszym warstw szerokich nie przynosi bynajmniej tym warstwom pożytku dużego, trudno bowiem, by projekty przygotowywane bez najmniejszego nieraz namysłu, bez rozejrzenia się wokół, bez przyjrzenia się stosunkom w państwach innych, dawały rezultaty dodatnie.

Pomimo tego, co stwierdziliśmy powyżej, są u nas liczni demagodzy, którzy wpajają w umysły tych samych warstw fałsz, iż w Polsce rządzi reakcja! Mówią o „reakcji” w Polsce to kłamstwo, świadome! A jednak brednie takie szerzy się wokół i o tem nie wiedzą lub też wiedzą, nie wiele tylko ci, którzy nie utrzymują łączności z ludem.

W duszę tego ludu saczy się powoli truciznę. Projektowane są nawet manifestacje pod hasłem „Precz z rządem reakcyjnym!” Manifestację taką urządzają w niedzielę dnia 5 czerwca w Częstochowie demagodzy z „Wyzwole-

nia”. Do miasta naszego przybyć ma odpowiednio zaagitowany lud z okolicy celem uczestniczenia w pochodach i wiecach o charakterze „antyreakcyjnym”. Może słowa nasze o „reakcyjności” Polski ostudzą jednak manifestacyjne i śmieszne zapawy.

Nienasyceni żądzą panowania nad tłumami, szukają różni działacze dróg, któreby umożliwiły im opanowanie steru Rządu. Należy się temu przeciwstawić z całą stanowczością, bo dość już chyba eksperymentów dokonano na organizmie Polski odrodzonej!

Kronika.

Z procesji niedzielnej.

Urządzona w niedzielę procesja Bożego Ciała do ołtarzy na placu Kordeckiego, ścigała liczne rzesze wiernych. Celebrantem był ks. kan. Nassalski. Porządek utrzymywała Straż Ogn., której orkiestra przygrywała podczas procesji.

Pogrzeb powstańca.

W niedzielę 29 b. m. o godz. 4 po poł. ze szpitala garnizonowego wyruszył kondukt żałobny ze zwłokami zmarłego od ran poniesionych w bitwie pod Prądką powstańca śląskiego, zdaje się Ludwika Gęsiora, gdyż nazwiska zmarłego ostatecznie jeszcze nie ustalono.

Liczny tłum odprowadził zwłoki powstańca na omentarz św. Rocha. Nad trumną bohatera przemówił serdecznie ksiądz Siekierka, prowadzący kondukt oraz piękne przemówienie w imieniu Kom. Plebiscyt. na okręg Częstochowski wygłosił adw. St. Rumszewicz. Cześć cieniom dzielnego człowieka, który życie młode Ojczyźnie złożył w ofierze.

Posiedzenie Sejmiku Pow.

Dziś w lokalu Starostwa Częstochowskiego (ul. Dąbrowskiego 4), odbędzie się posiedzenie Sejmiku Powiatowego. Początek posiedzenia o godz. 10 r.

Szkola handlowa w Częstochowie.

Niejednokrotnie już na łamach „Kurjera” poruszaliśmy sprawę konieczności otwarcia szkoły handlowej w Częstochowie. Brak tej pożytecznej placówki dla naszej młodzieży, która ma zamiar poświęcić się handlowi, dawał się odczuwać dotkliwie. To też Stow. Kupców Polskich w Częstochowie, rozumiejąc doniosłość

tej sprawy w chwili obecnej, gdy przemysł i handel są jedną z ości Państwa Polskiego—powziął myśl otwarcia szkoły. W celu omówienia spraw związanych z organizacją uczelni i prowadzeniem jej, Stowarzyszenie Kupców Polskich urządziło w ub. niedzielę w lokalu własnym zebranie, któremu przewodniczył ks. kan. M. Ciesielski. Sprawę szkoły referował p. Bolesław Ryłski. Przedstawił on zainteresowanym przyszłą działalność szkoły i jej założenia oraz podstawy, na jakichby powstać mogła. W dalszym ciągu obrad omawiano kwestię funduszy. Należy się spodziewać, że szkoła otrzyma zapomogę z Magistratu, a także z Sejmiem powiatowym.

Do szkoły przyjmowana będzie tylko młodzież chrześcijańska. Na kierownika szkoły Min. wyznań i oświecenia miano walo znanego w mieście naszego pedagoga prof. W. Fiedlera.

Najbardziej trudna sprawa do zrealizowania jest sprawa lokalu, którą referował ławnik Magistratu p. M. Paclorkowski, zaznaczając, że Magistrat poczynił usilne starania, aby przyjąć z pomocą szkole. Da Komisji, która ma zająć się sprawą lokalu, wybrano pp. Misiurówskiego, Szkapę i Piatkowskiego, poczem obrady zakończono.

Spis ludności.

Na 1 września ustanowiono termin spisu ludności, który posłużył ma do skonstruowania ordynacji wyborczej do przyszłego Sejmu.

Zniesienie ławników przy Sądach Okr.

Dotychczasowi ławnicy przy Sądach Okręgowych zostali zniesieni. Sprawy karne większej wagi są sądzane przez komplet z 3-ich sędziów państwowych, mniejszej wagi — przez jednego sędziego. Ławnicy utrzymali się tylko w tych sądach pokoju, gdzie sędziowie pokoju nie są prawnikami.

Skutki zabawy z kapiem.

Władysław Duda lat 8, zamieszkały w Wojkowicach Kościelnych, bawiąc się kapiem od dynamitu, który eksplodował, uległ urwanu 2-ech dużych palców u obydwu rąk.

Na łono kościoła katolickiego.

„Iskra” pisze: W Koziegłowach w ubiegły czwartek w kościele miejscowym przyjął chrzest tamtejszy felczer izraelita p. G. Obrządku chrztu dokonał przed sumą proboszcza miejscowy ks. Brykański.

Do chrztu asystowało nowochrześcijańskich 24 pary rodziców chrześcijańskich. Po skończonym nabożeństwie orkiestra strażacka przy licznych udziałach mieszkańców odprowadziła nowego wiernego do sali

SELMA LAGERLOF.

35)

Dziwy Antychrysta.

Ojca oddała pod opiekę Giannicie, aby móżdż bez przeszkody przesadywać wśród niewiast w pokoju, w którym stał katafalk.

Wieczorem wszystkie przygotowania, zostały ukończone; oczekiwano na „białych braci”, którzy mieli zabrać ciało. W komnacie żałobnej panowała cisza grobowa. Dookoła siedziały nieruchome, niby posągi, zapłakane sąsiadki. Donna Micaela przerażonym wzrokiem wpatrywała się w całun, przykrywający trupa.

Był to całun, godny starożytnego domu Alagonów; na samym środku wyhaftowany był herb wsparty na olbrzymi; dekoła zwisały się chwasty i frendzle srebrne. Całun ten używany był tylko wówczas, gdy umierał ktoś z rodziny Alagonów. W tej chwili przypomniał on jednak Micaeli, że straciła pomoc i podpórę ostatnią — że znajduje się teraz sama, bez opieki, zwłaszcza wobec podnieconego tłumu.

Sługa oznajmił, że przyszła Assunta.

Assunta? Czego chce ta staruszka? Al prawda — to jest należąca do ceremoniału pogrzebowego osoba, której obowiązkiem jest wygłaszanie mów pochwalnych na cześć nieboszczyka.

Donna Micaela, kazała wpuścić starowinę. Assunta wyglądała tak, jak zwykle, gdy na schodach katedry siedziała i żebrała; na grzbiecie miała te same łachmany, na głowie tę samą chustę wyszarzaną, w ręku ten sam kostur żebraczy.

Mała, zgarbiona postać podpełzła ku trumnie. Po marszczona twarz, zapadłe usta i zagasłe oczy, tworzyły dainną całość.

Na Micaeli sprawiło to wrażenie, jak gdyby

w pokoju zjawił się nagle obraz słabości i opuszczenia.

Starucha podniosła głos i według zwyczaju zaczęła prawić w imieniu pozostałej małżonki:

„Pan mój i małżonek umarli! Jestem sama! Ten, który mnie ku sobie podniósł, umarł! Jakże to dziwne, że mój dom utracił pana? — Dlaczego okiennice zasłaniają okna komnat twóich? — pytają przechodnie. — Dlatego odpowiadam — ponieważ oczy moje nie mogą znieść światła, ponieważ ból mój jest zbyt wielki, a smutek trojaki. — Jakże? — Tyłu z twojego rodu wy niosą bracia biali na swoich ramionach? — Nie, nikt z mojego rodu nie umarł; ale straciłam moją małżonkę — moją małżonkę — moją małżonkę!!!”

Assunta nie więcej nie potrzebowała mówić: donna Micaela zaczęła łkać boleśnie.

I cała komnata żałobna wypełniła się jękiem wtórujących wdowie kobiet. Albowiem żaden ból nie dorówna cierpieniu po stracie męża! Wdowy przypomniały sobie straconych mężów — a mężatki ze strachem myślały o chwili, gdy nigdzie same pójść nie będą mogły, ponieważ żaden mężczyzna nie będzie im towarzyszył! — gdy będą niczem, nie będą nic znaczyły — staną się odepchniętymi dziećmi ziemi, ponieważ nie będą miały męża, ponieważ utracą wszystko, cokolwiek im daje prawo do życia!

Był to przy końcu grudnia, w czasie między Bożym Narodzeniem a Nowym Rokiem.

Wciąż jeszcze groziło to samo niebezpieczeństwo rozruchów; wciąż słyszano się te same wieści niepokojące. Opowiadano, że Falco Falcone, zgromadził w kamieniołomach bandę rozbójników i [wyczekuje dnia, w którym ma wybuchnąć rewolucja; wtedy na czele bandytdów wpadnie do Diamante i zacznie rabować. opowiadano dalej, że zbuntowali się mieszkańcy miasteczka górskich, że budki celników przy bramach miejskich zburzono, a celników rozpedzono. Mówiono także,

że wojsko maszeruje od miasta do miasta, że podejrzanych aresztują, że każdy setny więzień zostaje na śmierć skazany.

Niebyło człowieka, któryby nie uznawał konieczności walki; niepodobna było pozwolić się tym Włochom bez oporu mordować!

Tymczasem donna Micaela przesadywała całymi dniami przy łóżu chorego ojca — tak, jak niedawno jeszcze czuwała przy łóżu umierającego męża. Z tego powodu nie mogła nawet marzyć o ucieczce z Diamante; żyła też w ciągłej obawie o życie swoje i ojca.

Ostatnia i najgorsza ze wszystkich wieści złowróżbnych, które przedostały się do niej, mówiła Gaetan.

W tydzień zaledwie po śmierci męża Micaeli nasz artysta powrócił z Anglii. Micaela ucieszyła się powrotem Gaetana bardzo, bo nareszcie miała w pobliżu kogoś, kto ją obroni w razie niebezpieczeństwa. Postanowiła jednak nieprzyjmować Gaetana u siebie! Należy przecież jeszcze do zmarłego i przed upływem roku nie powinna nawet rozmawiać z młodym Alagoną.

Ale gdy upłynęło osiem dni, a Gaetano niepokazał się w pałacu, Micaela zaczęła wypyttywać się niespokojnie.

— Gdzie jest Gaetano? Czy może znowu wyjechał, skoro nikt o nim nie mówi?

— Al Micaelo — odparła Giannita — im mniej mówi się o Gaetan, tem lepiej.

I z wielkim oburzeniem zaczęła opowiadać, że Gaetano został socjalistą.

— Zmienił się tam w Anglii — mówiła —. Nie modli się ani do Boga, ani do Świętych. — Nie całuje w rękę księdza proboszcza, gdy go spotka na ulicy.

Ludzi namawia, aby nie płaćli cła przy bramie miejskiej. Chłopom powiada, że czynszu nie powinni opłacać.

(d. c. n.)

Z dnia.

Skutki formizmu.

Jaś ożenił się z formistką,
Gdyż trapiły go amory...
Ona niby miała wszystko...
Jednak były to pozory,
Jaś był nawet młodzień krzepki,
Twardy przytem, niczem skała!
Jednak brakło piątej klepki,
Węc obrazki... „formowała”!
Pędziła wśród oehoty
Wiedząc, że lek w tłumie budzi:
Bez głów krowy, świni, koty
I bez wszelkich członków ludzi.
Formą taką wciąż przejęta,
W podnieceniu żyjąc szale,
„Kierowała” psy, cielecia,
Wszystko jednak... bez głów, stale,
Aż tu naraz weszła chmurka
I skandalik spadł gotowy:
Oto przyszła na świat córka...
Ze wszystkimi, lecz... bez głów!
Eszet.

stratackiej, w której zakończono uroczystość chrztu bawiac się do rana.

Ille przestępstw.

W dn. 24 b. m. w całym województwie kieleckim notowano 8 napadów bandyckich i 22 kradzieże na ogólną sumę 1.581.261 mk., z czego wykryto 6 kradzieży na sumę 15.890 mk.

Plaga pożarów.

W nocy z 26 na 27 b. m. wybuchł znaczny pożar w dwóch wsiach w okolicy Poręby (pod Zawierciem).

W dn. 27 b. m. około godz. 1-ej po południu wybuchł pożar we wsi Włodowice we dworze hr. Marji Ronikierowej, od iskry w stajni przy parowaniu kartofli. Pożar rozszerzał się z gwałtowną szybkością, przyczem spłonęło 60 domostw łącznie z zabudowaniami dworskimi. Dzięki interwencji straży ogniowych z Mrzygłodu, Żarek, Kroczyc i Zawiercia pożar umiędscowiono. Ofiar w ludziach nie było. Zniszczeniu uległ również lokal poster. policji. Dzięki jednakże poświęceniu się niemal policjantów, papierów urzędowych i dokumentów oraz urządzenia wewn. lokalu posterunku uratowano.

W Gajęcicach wybuchł wielki pożar. Spaliło się 10 zabudowań gospodarskich. Pożar tak szybko ogarnął zagrody, że o uratowaniu czegoś nie można było nawet pomyśleć. Pomiędzy wieloma przedmiotami spaliło się dużo pieniędzy, które gospodarze przed złodziejami poukrywali pod podłogami.

Kradzież.

Dn. 28 b. m. na przedmieściu Częstochowy, Dębnie, niewykryci dotychczas sprawcy dostali się do mieszkania A. Malachowskiego i skradli ubrania, wartości 40 tys. mk.

Kradzieże kieszonkowe.

W dn. 28 b. m. Annie Rudkiewicz, mieszkance wsi Koziegłowy, skradziono z kieszeni 605 mk. gotówką. Na gorącym uczynku został schwytany Jan Wiszniewski, bez stałego miejsca zamieszkania.

W dn. 28 b. m. w obrębie klasztoru Jasnogórskiego podczas przyjęcia kompanji, znany złodziej kieszonkowy, Bolesław Grywnowicz, usiłował skraść z kieszeni Antoniemu Weli 500 mk. gotówką, lecz został przyłapany na gorącym uczynku.

Napad rabunkowy.

Onegdaj o godz. 11 wiecz. dwaj nieznani bandyci, uzbrojeni w mautery, dokonali napadu na mieszkanie gospodarza Kacpra Pasierby, gm. Węglowice i zażądali wydania 60 tys. mk. Gdy jednakże spotkali się z odmowną odpowiedzią poбили P. dotkliwie, dokonali rewizji, zabierając 19 tys. mk. gotówką i umknęli w kierunku wsi Panki. Za bandytami zarządzone poscigi.

Napad bandycki.

Na szosie pomiędzy Zawierciem a Kromkolem został napadnięty przez bandytę handlarz Szlama Brat z Kromkolewa. Bandyta przekrany po wojskowemu pod groźbą rewolweru zrabował handlarzowi 40 tys. mk. i zbiegł w stronę pobliskiego lasu.

Zdaleka i zbliśka.

— Urząd śledczy w kozie.

W dniu wczorajszym komendant policji aresztował siedmiu wywiadowców i zastępcę kierownika urzędu śledczego w Będzinie za szereg nadużyć służbowych. Osadzono ich w więzieniu w Będzinie do rozporządzenia sędziego śledczego III r. w Sosnowcu.

Policja będzinska zamknęła pod kluczem Jana Banasika, Piotra Chelczyńskiego i Konstantego Gębskiego, oskarżonych o systematyczne wylawianie ryb ze stawu „Bci Potok” w Małobądku za pomocą koszów t. zw. winicierze.

— Znow Frejlina dworu przed sądem.

Dziś sąd apelacyjny w Warszawie przystępuje do rozpoznania sprawy Aleksandry Dybowskiej, vel Korwin-Piotrowskiej, b. frejliny dworu petersburskiego żony osobistego adjutanta cesarza Mikołaja II, oskarżonej o zamordowanie swej ciotki Pauliny Sobolewowej w Warszawie przy ul. Czackiego nr. 14 w dniu r. z.

Od wyroku sądu okręgowego, mocą którego Dybowska z zarzutu morderstwa została uniewinniona i skazana tylko za kradzież futer i kosztowności na 3 miesiące więzienia odwołał się urządnik prokuratorski, żądając podniesienia kary za kradzież, oraz ukarania za spowodowanie rozstroju zdrowia, którego skutkiem była śmierć Sobolewowej.

Rozprawom przewodniczyć będzie sędzia Bonisławski.

Obronę za oskarżoną wnoszą adw. Jerzy Berland.

Stawienictwo oskarżonej sąd apelacyjny uznał za obowiązujące.

Rzemieślnicy i waluta.

Mineły te czasy, gdy samodzielny mistrz, właściciel pracowni był zadłużony po uszy, jak to mówią, mógł koniec z końcem związać. Dziś rzemieślnik, jeżeli przetrwał wojnę i ma jakiś taki zasób surowca i gotowego wyrobu długi popłaca, warsztatu często nie zwiększa, wydając dużo więcej, ale też i rozporządza wolną gotowizną.

Niestety, to rozporządzenie wolną gotowizną jest bardzo nieumiejętne bo miast uczynić wkłady w rzeczy produkcyjne, chowa się „gotóweczka” w szufladce.

I tu początek atrakcji nietylko dla niego, ale i dla gospodarki narodowej, a zwłaszcza dla Państwa.

Nie można się dziwić, że czyni to właściciel i napycha markami poduszki, szkła wszelkie i garnki, bo do banku ma daleko, no i zresztą jest świadomy operacji finansowych.

Jaką krzywdę czynią Państwu wszyscy ci, co kryją gotówkę, niech wystarczą to obliczenia, że jeżeliby w Polsce znalazło się 2.000.090 ludzi co przechowywują po 2.0000 mk., to stanowiłoby 40 miliardów unieruchomionych znaków obrotowych, które wskutek tego musiałyby być przez skarbowo drukowane w nadmiernej ilości.

Jeżeliby wziąć to samo obliczenie z naszego świata rzemieślniczego, przypuszczając że 200.000 rzemieślników w Polsce unieruchamia po 20000 mk., to krzywda ta wyrządzona skarbowi wyniesie jednak 4 miljaridy.

Przez drukowanie nadmierne marka spada, na czem traci właściciel, kryjący walutę po szufladach. Gdyby ta gotówka była ulokowana w czemś realnem, lub znajdowała się w instytucji finansowej na rachunku czukowym, pracowały dla dobra ogólnego i dobra jej posiadacza.

Niezależnie od tego, rzemieślnik-wytwórca mając rachunki bieżące z instytucją kredytową, miałby wszelkie dane, by pozyskać zaufanie i korzystać z kre-

dytu, który byłby rezerwowem na wypadek większych zakupów, czy zamówień. Sprawa ta jest bolączką ogólną i należy, by uświadomienie w tym względzie było możliwie powszechne.

Jan Rudnicki.

Najświeższe wiadomości

Sytuacja bojowa na Górnym Śląsku.

WARSZAWA, 30.5 tel. wł. Według komunikatu sztabu generalnego Wojsk powstańczych w ciągu 29 b. m. na odcinku północnym artylerja niemiecka ostrzeliwała Kalinów. Ataki na Pruszków i Borowno odparto. Niemcy częściowo zajęli wieś Sichów, którą powstańcy w kontratakach odebrali. Na odcinku środkowym artylerja niemiecka ostrzeliwała nasze placówki pod Lisem. Niemiecki aeroplan ostrzeliwał ludność w Sławocynie. Na odcinku południowym w rejonie Nędzy nieprzyjaciół usiłował sforsować Odrę Sichowiczami, atak został odparty. Pod Markami niemiecy urządzili wypad przy użyciu karabinów maszynowych odparto.

Nie uznaje rozejmu.

BYTOM, 30.5 tel. wł. Gen. Heber, dowódca niemieckich wojsk powstańczych wydał odezwę do podwładnych sobie oddziałów, aby niezaprzestali walk, pomimo zawieszenia broni.

Ekscesy antypolskie.

BYTOM, 30.5. (Tel. wł.) Z Gliwic donoszą, że doszło tam do ekscesów przeciw polakom. Znanych obywateli niemiecy powycielagali z mieszkań i pastwili się nad nimi. Wojska koalicyjne zaprowadziły spokój.

Czy znów wojna?

WARSZAWA, 30.5. (Tel. wł.) Donoszą z Bukaresztu, że w bucharszteskich kołach politycznych i wojskowych wywołano zaniepokojenie fakt koncentracji 13 dywizji wojsk sowieckich w południowo zachodniej Rosji. Liczą się z możliwością rozpoczęcia ofensywy bolszewickiej nad Dniestrem.

Zawieszenie broni.

BYTOM, 30.5. (Tel. wł.) W rokowania o rozejm ze strony powstańców brał udział Nowina-Doliwa, ze strony Niemiec zaś gen. Heber. Komisja międzysojusznicza w Opolu jedynie tylko pośredniczyła.

Dalsze ataki niemieckie.

BYTOM, 30.5. (Tel. wł.) Pomimo zawieszenia broni, niemiecy atakowali w nocy z dnia 28 na 29 trzy razy nasze stanoiska.

Dokoła przesilenia gabinetowego.

WARSZAWA, 30.5. (Tel. wł.) Wczoraj w południe obradował Klub P. S. L., który następnie konferował z Witosem. Sprawa dymisji ma być rozpatrywana na dzisiejszym posiedzeniu Rady ministrów. W seferach konserwatywnych mówią, że stanowisko ministra spraw zagranicznych ma zająć redaktor „Czasu” Estreicher, który dziś ma przybyć do Warszawy.

„Gazeta Poniedziałkowa” donosi, że Skulski i Nowodworski obstawiają być przy dymisji.

Za zasługi Moskwie.

WARSZAWA, 30.5. (Tel. wł.) Posel Łańcucki, został mianowany honorowym obywatelem sowieckiej stolicy, Moskwy, na zasadzie uchwały Centr. Komitetu Wykonawczego.

Szczegółowy powód do rozwodu.

Nieraz już bywały podawane szczegóły niejsze przyczyny w sądzie, na mocy których dwoje ludzi, którzy zaprzysięgli sobie przed ołtarzem wieczystą wiarę, decydowali się rozzerwać ten węzeł. Był już taki mąż, który nie mógł znieść przesadnej mani porządku swej żony i wolął ją

raczej porzucić. Był inny, który nie mógł się pogodzić z tem, by go żona pozabawiała największej jego przyjemności — palenia. Taki na koniec, co nie mógł znieść wieczystej gry na fortepianie swej małżonki. Po raz pierwszy jednak chyba zdarzył się teraz wypadek, aby mąż wnosł akarę o rozwód z żoną dlatego, że ta wyznała zbyt wiele religji, ściślej mówiąc zbyt często je zmienia. Macdonough jest hurtownym kupcem jedwabów w New Yorku, powszechnie znanym i lubianym w najpoważniejszych kołach towarzyskich. Poślubił on przed kilku laty ładną, młodą dziewczynę, która bynajmniej nie sprawiała wrażenia osoby zbyt pietystycznie usposobionej. Przeciwnie, potępiała dewotki bez ustanku, uganiające po kościołach, przenosząc nad tę ich manię zabawy światowe.

Nagle przecież nastąpił niespodziany zwrot w usposobieniu, pani Macdonough; oświadczyła mężowi, że porzuca dotychczasowy protestantyzm, jako religję zbyt trzeźwą i zamierza zostać katoliczką. I ta jednak religja wkrótce się jej sprzykrzyła, z kolei została wyznawczynią Jehowy, poczem oświadczyła się za bezwyznawczością. Po upływie paru tygodni wszakże przystąpiła do jakiejś nowej religijnej sekty. Ale i ci nowi wyznawcy nie odpowiadali już niebawem jej poglądom, oświadczyła przeto mężowi, że chce teraz przystąpić do nauki, której podstawą jest spirytyzm.

Jeśli do tej pory p. Macdonough był latnym męczennikiem, od tej chwili dom jego stał się prawdziwym piekłem i dla tego zdecydował się rozwiąć z żoną.

Proces ukształtował się nadzwyczaj humorystycznie, dzięki cytowanym przez męża szczegółom domowego ustroju. Sędziowie, na podstawie zeznań świadków uznali, że pani nie jest wprawdzie osobą anormalną, niemniej jednak te ciągłe zmiany religji dowodzą, że jest w niej pewien rys chorobliwy i zasądziła na rozwód z „przewyższoną” żoną. Rzecz jasna, że „pan mąż” oczarowany był tym wyrokiem, który pozwala mu tentować powtórnie małżeństwo, może z lepszym już teraz powodzeniem.

Rozmaitości.

(—) Majątek zrobiony w więzieniu.

Dzienniki angielskie podają zabawną historję pewnego defraudanta, Leon Borwitsch, znany włamywacz, rodem z Austrii, osadzony w londyńskim więzieniu śledczym, drogą spekulacji zrobił tak olbrzymi majątek, iż mógł zwrócić wszelkie sprzeniewierzone sumy. Więzień, który tak użytecznie spędzał swój czas w więzieniu, został aresztowany w lutym b. r. w Liverpoolu za sprzeniewierzenie 50.000 dolarów w banku narodowym w Nowym Jorku. Przez cały czas trwania badań i dochodzeń śledczych uwieczony w Londynie spekułował na giełdzie, przyczem zarobił większą sumę niż tę, którą zdefrudował. Odwieziony do Nowego Jorku nie tylko w zupełności wynagrodził bankowi stratę, lecz mógł jeszcze dla siebie pozostawić poważną wcale sumę. Wobec tego że strata została wyrównana, zwrócił się do sędziów z prośbą o ułaskawienie; sędziowie postanowili znieść karę, na wypadek gdyby dawny defraudant powrócił do Anglii.

(—) Zbyszko Cyganiewicz szampionem świata.

Plamą amerykańską donoszą, że w nbiegłym tygodniu rozegrana została dawno oczekiwana walka pomiędzy szampionem świata Edwardem (Strangler) Lewiśsem a zapasnikiem polskim Stanisławem Zbyszko Cyganiewiczem o tytuł szampiona świata, sławę zwyciężył i co za tem idzie, możność w przyszłości robienia grubych pieniędzy.

Była to walka dwóch najsilniejszych może ludzi na świecie, walka młodości z wiekiem starszym, nasz bowiem Zbyszko, „the Mghty Pole” jak go nazywają Amerykanie, liczy w tej chwili, jak sam stwierdził, około 42 lat.

Nie pomogła jednak młodość, nie pomogła herkulesowa siła Lewisa — Cyganiewicz zwyciężył w 23 minutach.

CUKRY i CZEKOLADKI
w wielkim wyborze
poleca
S. JASKIEWICZ
II-a Aleja Nr 33.

TEATR ODEON

Program od wtorku 31 Maja
do piątku 3-go Czerwca r.b.

GWIAZDA KABARETOWA

Dramat w 5 ciał aktach, z życia pewnej znanej urodziwej bohaterki estradowej.

W roli głównej: słynna **ESTERA CARENA.**

Ceny miejsc zwykłe.

Nad program:

Szkoła
Pilotów
Polskich.
Zdjęcia z natury.

Teatr „PARYSKI”

Program od niedzieli 29 go Maja 1921 roku
i dni następnych.

3-cia i ostatnia seria!

CIE NIE I BŁASKI PARYŻA

Sensacyjny dramat amerykański w 6-ciu aktach.

Anons: W następnej zmianie programu demonstrowany będzie „Życie i honor Ojczyźnie”.

Obraz powyższy wykonany przez rosyjską wytwórnię „RUS” w Jalcie, która w ucieczce przed bolszewikami przeniosła siedzibę do Paryża.

Teatr, NOWOŚCI

Aleja I Nr 12.

Kierownik artystyczny

Fr. Stróżewski

Kapelmistrz **S. Rozebaum.**

Dekorator **F. Feliński.**

Program od soboty 28 maja 1921 r. i dni następnych.

WIECZNA BAJKA

Obrazek dramatyczny
w 1-ym akcie **A. MARKA.**

Część Koncertowa z udziałem całego zespołu.

PECHOWY ADORATOR

Farsa w 1-ym akcie
K. ZALEWSKIEGO

UWAGA: Ogród przy teatrze jest w antraktach do dyspozycji Sz. Publiczności.

W niedzielę po 3 przedstawienia o godzinie 5, 7 i 9.

Dr. Stefan Purski

choreby skórne i weneryczne

przyjmuje codziennie do godz.
10 rano i od 3 do 7-iej wiecz.

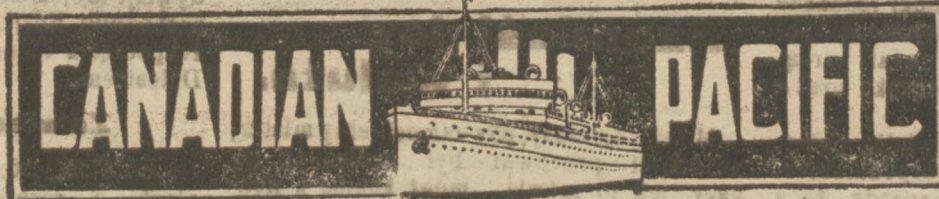
Kilińskiego Nr 4. II piętro.

Dr. Paweł Broniatowski

w Częstochowie ul. Panny Marji t. j. II Aleja
Nr. 21, obok teatru „Paryskiego”

Choroby: skórne, dróg moczowych i weneryczne.

Przyjmuje od 9—12 rano i od 4—7 po poł.
Panie od 12—1 w poł.

CANADIAN PACIFIC — Żegluga Morska

Najkrótsza droga z Warszawy do Kanady i St. Zjednocz. Ameryki Północnej.

Szybkie duże okręty, dobra i obfita żywność, obszerne pomieszczenia najnowsze urządzenia, jak: telegraf bez drutu, sygnalizacja okrętowa i t.d.

Ceny przejazdu z Warszawy III klasą do Kanady:

do Montreal 157 dol. am., do Toronto Ont 166, do Hamilton Ont 168, do Winnipeg Man 187, do Saskatoon Sask 193 dol.

Ceny przejazdu z Warszawy do St. Zjedn. Ameryki Półn. podajemy na żądanie. Wszyscy pasażerowie III kl. lądują w Quebec.

Pasażerowie udający się do KANADY: rolnicy służba domowa, żony do mężów i dzieci do rodziców są zwalniani od okazywania potrzebnej przy lądowaniu gotówki. Pasażerowie, którzy udają się do ST. ZJED. przez Kanadę są również wolni od kanadyjskich przepisów pieniężnych.

Sprzedaż biletów okrętowych i kolejowych:

Biuro Warszawskie, Marszałkowska 117 — tel. 231-46. Adr. GACANPAC.

Filje: Lwów ul. Ciodecka 93 Kraków ul. Lubicz 3

Dr. Wacław Kon

choroby wewnętrzne
(spec. żołądka i kiszki)

przyjmuje od 4-iej do 6 p.p. ul. Panny
Marji 33 i w pracowni bakteriologicznej
od 6 do 7-iej i pół wiecz.

Pracownia bakteriologiczna (ul. Panny
Marji 31 lewa oficyna) otwarta
codziennie od 9-iej do 12-iej i od 5-iej
do 8-iej wiecz.

Lekarz-dentysta

Michał Grejniec

ul. Panny Marji (I Aleja) Nr 20.

Przyjmuje codziennie od 9-iej rano do 1 po poł.
i od 3—7 wiecz. Telefon 250

LEKARZ DENTYSTA

Artur Broniatowski

I Aleja 8

przyjmuje od 9 r. do 1 p.p. i od 3 do 7 wiecz.

OBWIESZCZENIE.

Na skutek pisma Powiatowej Komendy Uzupełnień w Częstochowie z dnia 19 V b. r. za Nr. 8115 II R. Starostwo podaje do publicznej wiadomości, aby wszyscy z roczników od 1902—1885 kiedykolwiek reklamowani funkcjonariusze Państwowi i inni, którzy dotąd z jakichkolwiek przyczyn nie stawiali na komisję przeglądową w dniu 11 go czerwca r.b. o godzinie 8 rano zgłosili się w P.K.U. celem poddania się przeglądowi wojskowo-lekarskiemu.

Winni niestawienia w powyższym terminie, jako ostatecznym, będą pociągani do odpowiedzialności.

STAROSTA.

Kto chce mieć za pieniądze tanie
dobre i ładne ubranie,
by po tem nie mieć żadnej troski
niechaj wie, że w Alei II jest Częstochowski,
gdzie znajduje najlepsze szewcowskie
batysty, welny i coover-coty.
A więc spieszcie do sklepu wszyscy
pante, panowie, dalecy i bliscy

S. Częstochowski

II Aleja Nr. 25.

PIERWSZORZĘDNA

Chrześcijańska Pracownia Gorsetów

„JÓZEFY”

nagrodzona medalem, Aleja III 54,
Poleca wielki wybór gotowych gorsetów wszel-
ki do prostego trzymania, biustonoszy, pasów
i. d. Pranie, przyjmuje się reparacje prze-
rabianie. Ceny umiarkowane.

Kto chce mieć ze starego,
nowy kapelusz,

niech śpieszy ze starym kapeluszem
damskim lub męskim, słomkowym czy
filcowym do chrześcijańskiej pracowni

P. I. „JULJA”

ul. Kościuszki 23 m. 11.

Poleca najnowsze fasony kapeluszy sło-
mkowych damskich i męskich.

Folwarki z wkładem od jednego
do piętnastu milionów
marek kupi Dom Komisowy „Hipoteka” Julia-
na Wojtowicza, Lwów Sapiehy 9.

Zakład blacharski przyjmuje wszel-
kie roboty w zakres blachar-
ski wchodzące. Krycie dachów i reperacje
chłodnie, oraz do nabycia stemplowane litry
ul. św. Barbary 15 Frukacz.

Zęby sztuczne, nowe i polamane. Kupu-
je laboratorium dentystyczne I
Aleja 10, placę ceny najniższe.

Sprzedam zaraz warsztat stel-
mowski z narzędziami
materiały drewniane i nie wykonane przed-
mioty. Stradomaka Nr. 11 Słusarska.